

CURTEA DE APEL BĂLTI

Dosarul nr.1a-124/2016

Instanța de fond: Judecătoria Ungheni

Judecător: L.Dașchevici

D E C I Z I E

ÎN NUMELE LEGII

20 ianuarie anul 2016

municipiul Bălti

Colegiul penal al Curții de Apel Bălti

Având în componență sa:

Președintele ședinței de judecată Rotaru Ala
Judecătorii: Burdeniuc Ruslana, Pușca Dumitru

Grefier Simionica Oxana

Cu participarea:

Procurorului Dubăsari Valeriu

Avocaților Turcanu Tudor și Guzun Vasile

Judecind în ordine de apel în ședință publică apelul declarat de avocatul Turcanu Tudor în interesele inculpatului xxx împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 02.03.2015, conform căreia

xxx, născut la xxx, originar și domiciliat satul xxx raionul xxx, cetățean al Republicii Moldova, de naționalitate moldovean, studii superioare, supus serviciului militar, situația familială – căsătorit, are la întreținere doi copii minori, fără antecedente penale

A fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.332 al.1 XXXXXXXXX RM.

A fost încetat procesul penal în privința lui xxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art.332 al.1 XXXXXXXXX RM, din motivul expirării termenului de prescripție de atragere la răspundere penală.

A fost recunoscut vinovat xxx în comiterea infracțiunii prevăzute de art.328 al.1 XXXXXXXXX RM cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 400 unități convenționale, ce constituie 8000 (opt mii) lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 2 (doi) ani.

S-a aplicat lui xxx că potrivit prevederilor art.64 al.3/1 XXXXXXXXX RM este în drept să achite jumătate din amendă stabilită dacă o plătește în cel mult 72 de ore din momentul în care hotărîrea devine executorie, în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzi este executată integral.

S-a aplicat în privința lui xxx măsura preventivă obligația de a nu părăsi țara pînă cînd sentința va deveni definitivă.

A fost soluționată chestiunea corpurilor delictelor.

Termenul de judecare a cauzei în instanță de fond: 28.02.2013-02.03.2015.

Termenul de judecare a cauzei în instanță de apel: 24.03.2015-XXXXXXX.

Procedura de citare legală executată.

Asupra apelului, în baza materialelor din dosar și a argumentelor prezentate în ședință, Colegiul penal al Curții de Apel Bălti -

C O N S T A T Ă:

Pentru a se expune în sensul celor expuse instanța de fond a reținut că xxx deținând în baza ordinului MAI nr.191EF din 24.04.2009 funcția de ofițer operativ de sector al postului de poliție Petrești al CPR Ungheni, având gradul special de locotenent major de poliție, fiind în virtutea prevederilor art.123 din Codul penal, persoană publică, acționând contrar art.1 din Protocolului adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale adoptată la Roma la 04.11.1950, la care Republica Moldova a aderat la 12.09.1997, alin.(2) art.24 din Constituția Republicii Moldova, art.art.12-15 din Legea Republicii Moldova nr.416-XII din 18.12.1990 cu privire la poliție, pct.15,16, 23 lit.b) din Codul de etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova nr.481 din 10.05.2006 și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa postului a funcției deținute, care îl obligau să vegheze întotdeauna la spiritul drepturilor fundamentale ale fiecărui cetățean, precum și la circulație și la dreptul asupra bunurilor proprii ale acestora, să respecte Constituția și legile Republicii Moldova, să nu recurgă la forță cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim, să asigure respectarea și apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, să promoveze imaginea favorabilă a instituției și să sporească credibilitatea societății în integritatea, imparțialitatea și

eficacitatea instituției, acționând cu titlu oficial ca persoană ce reprezintă Ministerul Afacerilor Interne, a comis depășirea atribuțiilor de serviciu, în privința cet. xxx și xxx, în următoarele circumstanțe.

La data de 11.06.2011, colaboratorul de poliție din cadrul CPR Ungheni xxx și alți colaboratori în jurul orelor 20.50, în conformitate cu Dispoziția Comisarului CPR Ungheni nr.64 din 10.06.2011, se aflau în exercițiul funcțiunii și anume fiind antrenați în menținerea ordinii publice pe teritoriul satului xxx raionul xxx, cînd au observat un automobil de model „Opel Vectra” cu nr./i xxx, care se deplasa neregulamentar. xxx a făcut un semn conducătorului acestui mijloc de transport să stopeze. La cerințele colaboratorului de poliție de a stopa automobilul xxx care conducea acest automobil nu a reacționat și a continuat deplasarea măringită viteză, din care motiv aceștia au fost nevoiți să-l urmeze. Ulterior, fiind stopat de către agentul constatator xxx să-l urmeze la sectorul de poliție, pentru testarea alcooscopică și examinarea medicală în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei inclusiv prelevarea probelor biologice, la care xxx a refuzat categoric. xxx la rîndul său a interpretat și a aplicat eronat prevederile legale conform cărora infracțiunea prevăzută la art.264/1 alin.(3) XXXXXXXXX se consideră consumată din momentul refuzului conducătorului auto de la procedurile nominalizate, adică este o infracțiune formală și a insistat pentru deplasarea în mod silit la SPR Ungheni, ignorînd astfel prevederile art.273 CPP, conform căruia refuzul conducătorului urma a fi consensul de agent prin proces-verbal la locul depistării și comiterii faptei infracționale. Continuându-și acțiunile ilegale, xxx prin aplicarea forței fizice și mijloacele speciale, l-a privat ilegal de libertate pe xxx, ducîndu-l la sediul SPR a CPR Ungheni pentru întocmirea procesului-verbal de constatare a refuzului de la procedurile prevăzute la art.264/1 XXXXXXXXX, exceptând faptul că infracțiunea constată nu prevede ca sanctiunea privatulinea de libertate și această reținere nu corespunde temeiurilor și noțiunii de reținere prevăzute la art.165-166 CPP, iar identificarea persoanei era posibilă la fața locului fară careva impiedică.

Astfel, xxx, fiind persoană publică și acționând cu titlu oficial, reprezentând Ministerul Afacerilor Interne, contrar prevederilor art.22 din Legea Republicii Moldova nr.416-XII din 18.12.1990 cu privire la poliție, la data de 11.06.2011, nereacționând în modul prestabilit, ilegal, și-a depășit în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, fiind prejudiciată imaginea poliției ca organ de drept, care conform art.1 a Legii Republicii Moldova nr.416-XII din 18.12.1990 „Cu privire la poliție” este un organ armat de drept al autorităților publice, chemat să apere, pe baza respectării stricte a legilor, viața, sănătatea și libertățile cetățenilor, interesele societății și ale statului de atentate criminale și de alte atacuri nelegitime”, și respectiv au fost cauzate daune în proporții considerabile intereselor publice și cauzate daune considerabile drepturilor și intereselor persoanei fizice, adică cet.xxx, prin privarea ultimului de libertate și limitarea dreptului la un proces echitabil.

În aceleași circumstanțe consecutive, dar peste aproximativ 30 min, la sediul SPR a CPR xxx a venit xxx, cu automobilul de model „Opel Vectra” cu n/î xxx, (ce aparține fiului său xxx), împreună cu xxx, la volanul automobilului fiind xxx. Astfel, xxx, manifestând autoritatea față de persoanele enunțate, pentru a voala acțiunile sale ilegale și personale și de a le da un caracter aparent legal, la cererea și sub dictarea lui, de către un alt colaborator de poliție a fost întocmit un proces-verbal de reținere și aducere a vehiculului la parcarea specială cu nr.01003940 din 11.06.2011, cu indicarea în conținut a unor date eronate precum că automobilul a fost reținut în satul xxx raionul xxx și la volanul acestuia s-a aflat cet.xxx, cu toate că „de facto” automobilul a fost reținut ilegal cînd acesta se afla deja la sediul SPR a CPR xxx, iar la volanul acestuia s-a aflat cet.xx. Ca urmare, după întocmirea procesului-verbal de ridicare a automobilului cu înscríerea de date vădit false, xxx a semnat acest proces-verbal, iar automobilul de model „Opel Vectra” cu n/î xxx a fost amplasat la parcarea specială de pe lîngă SPR a CPR xxx, care percepă plăti de la proprietari sau posesorii legali, pentru păstrare.

Instanța de fond a reținut că tot el, xxx, deținând aceeași funcție de ofițer operativ de sector al postului de poliție Petrești al CPR xx, avînd gradul special de locotenent major de poliție, fiind în virtutea prevederilor art.123 din Codul penal, persoană publică, acționând contrar art.1 din Protocolului adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale adoptată la Roma la 04.11.1950, la care Republica Moldova a aderat la 12.09.1997, alin.(2) art.24 din Constituția Republicii Moldova, art.art.12-15 din Legea Republicii Moldova nr.416-XII din 18.12.1990 „Cu privire la poliție”, pct.15,16,23 lit.b) din Codul de etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărîrea Guvernului Republicii Moldova nr.481 din 10.05.2006 și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa postului a funcției deținute, a comis depășirea atribuțiilor de serviciu, în privința cet.xxx, în următoarele circumstanțe.

La data de 08.12.2012 aproximativ la orele 23.00-23.30, colaboratorul de poliție xxx în timpul efectuării serviciului în cadrul grupei operative a CPR Ungheni, conform dispoziției nr.151 din 03.12.2012 a comisarului CPR Ungheni, în temeiul unor suspiciuni, a supus verificării automobilului de model „Nissan Sunny” n/î xxx care staționa în apropierea trecerii la nivel cu calea ferată din satul xxx raionul xxx. Astfel, xxx, acționând în calitate de agent constatator în virtutea prevederilor art.385, 400 alin.(l) CCo, s-a apropiat de conducătorul automobilului menționat în persoana cet.xxx și i-a cerut actele la control, depistând lipsa unei procuri care i-ar permite conducerea automobilului în virtutea prevederilor art.10 alin.(2) lit.b) RCR.

Ca urmare, xxx manifestând un drept discrețional contrar stipulațiilor legale, fară a întocmi un proces-verbal de reținere a automobilului și de înălțatulare a persoanei de la conducerea automobilului, conform dispozițiilor art.438-439 CCo, deși era obligat să reacționeze și să întocmească actele corespunzătoare la fața loc conform prescripțiilor prevăzute la art.440-443 CCo, i-a permis conducătorului auto să plece, dar fară a-i restituîn certificatul de înmatriculare pe automobil, permisul de conducere, polița de asigurare obligatorie și raportul de verificare tehnică, prin ce și-a depășit în mod vădit limitele drepturile atribuțiilor acordate prin lege și a cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice xxx, prin limitarea dreptului acestuia la un proces echitabil.

Sentința instanței de fond a fost atacată cu apel de către avocatul inculpatului xxx, Turcanu Tudor, care în motivare invocă că consideră sentința instanței de fond neîntemeiată și posibilă anulării din următoarele considerente:

-instanța de judecată prin sentință dată nu a analizat și nu a verificat probele prezentate atât de partea apărării, cât și partea acuzării, deși potrivit prevederilor art.99 al. (2),100 al.(4) CPP instanța trebuia ca probele administrative în procesul penal să le verifice sub toate aspectele și obiectiv,

-în conformitate cu pct.5,6 al Hotărîrii Plenului CSJ a RM din 19.06.2006, nr.5 - Privind sentința judecătorească/Buletinul CSJ a RM 1/14, 2007/: „Instanțele judecătorești vor ține cont de faptul că sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, cînd toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost înălțatate și apreciate în modul corespunzător. Vinovăția persoanei în săvîrșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul cînd instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoilele, care nu pot fi înălțatate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală”;

-conform prevederilor art.8 al.(3) CPP RM, concluziile despre vinovăția persoanei în săvîrșirea infracțiunii nu pot fi înălțate pe presupunerî, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înălțate se interpretează în favoarea inculpatului,

-pentru a condamna o persoană în baza art.328 al.(1) Cod penal, care este o normă de blanchetă, instanța de judecată urmă să stabilească dacă fapta învinuitului întrunește toate elementele infracțiunii incriminate, inclusiv care prevederi de Legi, Regulamente, Instrucțiuni etc. au fost încălcate de către învinut ca persoană publică, prin depășirea în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege și dacă acestea au cauzat daune considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de Lege ale persoanelor fizice sau juridice,

-din conținutul sentinței nu este clar care dispoziție de blanchetă a fost încălcată de către xxx, nu s-a făcut trimitere concretă care normă legală, care punct, articol și cărei legi, instrucțiuni ori regulament a fost încălcat la îndeplinirea atribuțiilor de serviciu,

-conform materialelor cauzei penale xxx (parte vatamata) a recunoscut integral comiterea astăi a infracțiunii prevăzute de art.264/1 al.3 XXXXXXXXX RM, cît și comiterea contravenției prevăzute de art.353 al.2 CC RM, achitând amenzile stabilite și necontestând deciziile emise, în această ordine de idei se confirmă faptul, că xxx a acționat în limitele atribuțiilor de serviciu, conform prevederilor Legii cu privire la poliție,

-nici partea acuzării și nici instanța de fond nu a invocat care este dauna considerabilă prevăzută de art.328 al.(I) Cod penal, prin prisma prevederilor art.126 al.2 Cod Penal. Astăi în rechizitoriu cît și în sentință nu este specificată valoarea daunei cauzate persoanelor fizice xxx cît și xxx, reiesind din aceste motive, se constată că în spăta dată lipsește motivarea și evaluarea cauzării de daune considerabile cărora persoane, respectiv lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.328 al.1 Cod penal,

-partea acuzării nu a prezentat probe instanței de judecată că colaboratorul de poliție xxx să fi făcut toate acestea intenționat și a urmărit careva interese personale, deasemenea nu a cauzat în rezultatul lor daune în proporții considerabile din care motiv acțiunile sale nu pot fi calificate potrivit unei norme din codul penal al RM,

-în ceea ce privește "înscrierea datelor vădit false" în actul de reținere și aducere a mijlocului de transport la parcarea specială, apărarea consideră că xxx semnând acest act întocmit de către o altă persoană nu a comis infracțiunea prevăzută de art.332 XXXXXXXXX RM, în acțiunile acestuia lipsește compoziția de infracțiune, în cadrul urmăririi penale, cît și în instanță de fond nu a fost stabilit interesul material sau alt interes personal al polițistului și nici intenția de a falsifica careva documente, condiții obligatorii pentru compoziția de infracțiune în cauză,

-solicitând admitemarea cererii de apel, casarea integrală a sentinței, rejudicarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, privind achitarea lui xxx din lipsa elementelor compoziției de infracțiune în acțiunile lui.

În ședința instanței de apel avocatul inculpatului xxx, Turcanu Tudor a declarat că susține deplin apelul declarat în interesele inculpatului xxx pe motivele invocate în el, solicitând admitemarea apelului, casarea sentinței instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care xxx să fie achitat din lipsa elementelor compoziției de infracțiune în acțiunile lui, a menționat că xxx a activat în calitate de polițist, și-a îndeplinit atribuțiile sale de serviciu, a depistat încălcări într-un grup de polițisti, erau un grup de trei persoane, cu care conducea xx, toate acțiunile lui xxx au fost efectuate în conformitate cu legislația, xxx a fost sancționat astăi penal, fiind recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.264 al.3 XXXXXXXXX, precum și contravențional pentru ultragierea colaboratorilor de poliție.

Avocatul la fel a menționat, că în ceea ce privește falsul invocat în actul de reținere a autoturismului, a fost demonstrat că acest act a fost întocmit de un alt polițist majorul xxx, act întocmit în or. xxx fiind reținut mijlocul de transport. xxx a semnat acest act, toate aceste circumstanțe demonstrează lipsa careva componente de infracțiune în acțiunile lui xxx, care și-a exercitat atribuțiile sale de serviciu, iar persoanele respective fiind atrase la răspundere atăi penală cît și contravențională, consideră că partea acuzării nu a prezentat probe în sensul vinovăției lui xxx.

În ședința instanței de apel avocatul inculpatului xxx, Guzun Vasile a susținut apelul declarat pe motivele invocate, suplimentar a menționat că consideră sentința ilegală, neînțemeiată și neprobată, fiind în contradicție cu circumstanțele stabilite de către instanța de fond, inculpatul a fost considerat vinovat în baza art.328 al.1 XXXXXXXXX pe faptul că xxx ilegal l-a reținut pe xxx, astfel săvârșind exces de putere, consideră că vina lui xxx nu a fost stabilită, ori, orice acțiune ce nu contravine legii nu poate fi calificată drept infracțiune, la momentul reținerii lui xxx, xxx a acționat în strictă conformitate cu legislația Republicii Moldova, astfel organul de urmărire penală s-a condus doar de legislația penală, care reglementează procedura de reținere, fiind omisă legislația contravențională care permite reținerea cetățenilor care au săvârșit contravenții, conform art.432 CC, drept măsură de constrângere este prevăzută și reținerea care conform art.433 CC poate fi aplicată inclusiv și de colaboratorii de poliție în condițiile prevăzute de art.455 al.4 CC, consideră că xxx a acționat anume în temeiul acestor legi.

În ședința instanței de apel inculpatul xxx a susținut apelul declarat de avocat în interesele sale, solicitând să fie admis din motivele invocate.

Procurorul Dubăsari Valeriu în ședința instanței de apel a solicitat respingerea apelului declarat de avocatul Turcanu Tudor în interesele inculpatului xxx ca nefondat, cu menținerea fără modificări a sentinței instanței de fond, instanța de fond a cercetat destul de multios și multilateral cauză penală, în pronunțarea sentinței destul de detaliat a motivat din care motive a ajuns la concluzia precum că inculpatul este vinovat în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.332 al.1 și 328 al.1 XXXXXXXXX RM.

Audiind participanții la proces, verificând argumentele invocate în apel prin prizma probelor administrate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, cercetând suplimentar probele propuse, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelul declarat de avocat în interesele inculpatului urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea sentinței instanței de fond, ca legală și întemeiată, reesind din următoarele considerente.

Concluzia instanței de apel se bazează pe prevederile art. 415 al.1 lit.c CPP RM, potrivit căruia se reglementează, că instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: c) apelul este nefondat.

Potrivit art.414 al.1 CCP RM se indică, că instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricărora probe noi prezentate instanței de apel.

Conform art.414 al.2 CPP RM se reglementează, că instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Colegiul conchide, că judecând cauza penală dată instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinenței, concluvenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului xxx în faptele incriminate.

La fel instanța de fond just a stabilit încadrarea juridică a acțiunilor lui xxx conform art.328 al.1 XXXXXXXXX RM sub formă de exces de putere, adică săvârșirea de către o persoană publică a unor acțiuni ce depășesc în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, care au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei fizice, precum și conform art.332 al.1 XXXXXXXXX RM sub formă de fals în acte publice.

La părerea Colegiului penal întemeiat instanța de fond a ajuns la concluzia de încetare a procesului penal în privința inculpatului în baza art.332 al.1 XXXXXXXXX RM din motivul intervenirii termenului prescripției tragerii la răspundere, deoarece infracțiunea incriminată inculpatului la data comiterei infracțiunii se consideră ușoară conform art.16 al.2 XXXXXXXXX RM și potrivit art.60 al.1 lit.a XXXXXXXXX RM persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare.

Soluția instanței de fond pe marginea învinuirii lui xxx în comiterea infracțiunilor incriminate se bazează pe declarațiile părților vătămate xxx, xxx, xxx, martorilor xxx, xxx, xxx, xxx, xxx, precum și pe probele scrise ale cauzei penale cercetate de instanța de fond printre care:

-plăngerea depusă de cet.xxx/f.d.9 volumul 1/;

-procesul-verbal de reținere și aducere a vehiculului la parcarea specială din 11.06.2011, în conținutul căruia au fost indicate date eronate, iar la final persistă semnătura

lui xxx/f.d.49 volumul 1/,

-procesul-verbal de examinare a obiectului din 19.09.2011 prin care a fost examinat procesul-verbal de reținere și aducere a vehiculului la parcarea specială din 11.06.2011 emis de locotenentul major de poliție xxx prin care s-a efectuat ridicarea automobilului de model Opel cu n° xxx din s.fff xxx condus de xxx/f.d.50 volumul 1/,

-extrasul din registrul de evidență a aplicării forței fizice sau mijloacelor speciale/f.d.51-52 volumul 1/,

-procesul-verbal de examinare a obiectului din 19.09.2011 prin care a fost examinată copia registrului de evidență a aplicării forței fizice și mijloacelor speciale, în care sub nr.179 figurează că față de xxx la 11.06.2011 orele 20.50 a fost aplicată forță fizică, mijloace speciale cătușele/f.d.53 volumul 1/,

-extras din ordin nr.537 EF din 21.11.2008 pe numele lui xxx care confirmă calitatea de subiect al infracțiunilor imputate/f.d.106/,

-fișa postului-tip a colaboratorului de poliție xxx în care este prevăzut scopul general al funcției: prevenirea, curmarea și descoperirea infracțiunilor, stabilirea și lichidarea cauzelor/condițiilor ce favorizează comiterea lor etc, sarcinile de bază, atribuțiile de serviciu/f.d.107-109/,

-extrasul din Registrul de evidență a persoanelor aduse la organul afacerilor interne/f.d.193-194/,

-cererea și plângerea depusă de xxx la Procuratura raionului Ungheni/f.d.263-264/,

-ordonanța privind efectuarea ridicării de obiecte și documente din 12.12.2012 și procesul-verbal de ridicare și examinare a acestor pe automobilul de model "Nissan Suny" n° xxx de la xxx /f.d.267-268/,

-dispoziția comisarului CPR Ungheni nr. 15 din 03.12.2012 care confirmă aflarea în exercițiul atribuțiilor de serviciu a lui xxx la momentul comiterii infracțiunilor/f.d.279/.

În cadrul ședinței instanței de apel procurorul participant s-a referit la un sir de înscrișuri conținute în materialele cauzei, care au fost cercetate, și anume:

-ordonanță privind începerea urmăririi penale din 01.09.2011 în baza art.328 al2 lit.a XXXXXXXXX la adresarea cet.xxx /f.d.1 volumul 1/,

-plângerea cet.xxx din 21.06.2011/f.d.9 volumul 1/,

-ordonanța Procuratului raionului Ungheni din 24.06.2011 privind înacetarea urmăririi penale pe dosarul penal nr.2011360341/f.d.33 volumul 1/,

-procura eliberată de Notarul Public xxx prin care cet.xxx îi încredințează lui xxx dreptul de a primi actele necesare de la organele competente /f.d.43 volumul 1/,

-raport de verificare tehnică a vehiculului din 25.01.2011, cartela transportului nr.89884300 din 08.07.2011, polița de asigurare obligatorie serie AT nr.0020530 din 25.01.2011/f.d.44-46/,

-procesul-verbal de reținere și aducere a vehiculului la parcarea specială din 11.06.2011/f.d.49/,

-procese-verbale de examinare a obiectelor din 19.09.2011/f.d.50, 53/,

-extras din Registrul nr.CPR Ungheni de evidență a aplicării forței fizice sau mijloacelor speciale/f.d.51-52/,

-ordonanță privind recunoașterea obiectelor drept corpuși delictelor din 19.09.2011/f.d.54/,

-răspuns și referință de serviciu eliberată de CPR Ungheni lui xxx/f.d.67-68/,

-ordonanțe de recunoaștere în calitate de părți vătămate a cet.xxx și xxx/f.d.72, 79-80/,

-raportul procurorului Procuraturii Ungheni V.Cîrlan din 10.01.2012/f.d.91/,

-ordonanță privind începerea urmăririi penale din 10.01.2012 conform semnelor infracțiunilor prevăzute de art.332 al.1 XXXXXXXXX și de conexare a cauzelor/f.d.92. 93/,

-extras din ordin nr.537 EF din 21.11.2008 privind numirea sergentului major de poliție xxx ofițer operativ al postului de Poliție xxx al CPR xxx/f.d.106/,

-fișa postului-tip a colaboratorului de poliție xxx din 28.05.2009/f.d.107-109/,

-procesul-verbal de confruntare din 03.04.2012 dintre xxx și xxx/f.d.118-119/,

-procesul-verbal de prezentare a materialelor de urmărire penală din 14.05.2012 lui xxx /f.d.123/,

-ordonanță de respingere a demersului învinuitului xxx și apărătorului xxx din 14.05.2012/f.d.124/,

-ordonanță și proces-verbal privind efectuarea ridicării de obiecte și documente din 23.05.2012/f.d.138-139/,

-copiile din dosarul penal inițiat în baza art.264/1 al.3 XXXXXXXXX și ordonanța din 24.06.2011 în privința lui xxx/f.d.140-159/,

-ordonanță privind recunoașterea și anexarea corpurilor delictelor din 24.05.2012 pe cauza penală nr.2011368036/f.d.160/,

-ordonanță privind efectuarea ridicării de obiecte și documente din 24.05.2012 –materialul contravențional întocmit în privința lui xxx în baza procesului-verbal contravențional nr.2011036000022/f.d.161-162/,

-ordonanță privind recunoașterea și anexarea corpurilor delictelor pe cauza penală nr.2011368036 din 24.05.2012/f.d.171/,

-proces-verbal de confruntare din 30.11.25012 dintre xxx și xxx/f.d.245-246/,

-ordonanță de scoatera de sub urmărire penală din 20.12.2012 a cet.xxx/f.d.251/,

-ordonanță privind pornirea și încetarea procesului contravențional din 18.01.2013 în privința lui xxx în baza art.313 CC/f.d.253/,

-ordonanță privind începerea urmăririi penale din 21.12.2012 conform elementelor infracțiunii prevăzute de art.328 al.1 XXXXXXXXX RM/f.d.260/,

-cererea și plângerea lui xxx din 10.12.2012 și 12.12.2012 /f.d.263, 264/,

-ordonanță din 12.12.2012 de recunoaștere în calitate de parte vătămată a cet.xxx/f.d.265/,

-ordonanță privind efectuarea ridicării de obiecte și documente din 12.12.2012 a permisului de conducere, pașaportul tehnic, raportul de verificare tehnică, asigurarea obligatorie/f.d.267-268/,

-copia poliței de asigurare obligatorie seria AT nr.0046692 din 14.09.2012, permisul de conducere A0224155 pe numele lui xxx, copia certificatului de înmatriculare/f.d.269-270/,

-ordonanță privind recunoașterea obiectelor drept corpuși delictive și anexare la dosar penal din 12.12.2012, a permisului de conducere, pașaportul tehnic, raportul de verificare tehnică și asigurarea obligatorie/f.d.272/,

-ordonanță privind transmiterea corpurilor delictive din 12.12.2012/f.d.274/,

-demersul avocatului xxx privind încetarea urmăririi penale pe cauza penală nr.2011368036 adresată Procuraturii Ungheni la 27.12.2012/f.d.293-295/,

-ordonanță din 10.01.2013 prin care a fost respinsă cererea înaintată de avocatul xxx la data de 27.12.2012 în interesele lui xxx/f.d.296/,

-declarațiile părții vătămate xxx depuse în instanță de fond, din care rezultă că la data de 08.12.2012 aflată împreună cu prietenă xxx și sora ei xxx, a fost stopat de colaboratorii de poliție care i-au luat actele, xxx i-a spus să ducă automobilul la parcare specială, careva acte xxx nu a întocmit, a dus prietenă acasă, dar automobilul nu l-a dus la parcare și a plecat acasă, ulterior s-a adresat la procuratură, deoarece a considerat că acțiunile lui xxx sunt ilicite, unde a primit actele, careva pretenții materiale sau morale față de xxx nu are/f.d.45-46, 92-94 volumul 3/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanță de fond, din care rezultă că la data de 08.12.2012 pe la orele 23.00 se afla în automobilul condus de xxx, cînd au fost stopați de către colaboratorii poliției îngă gara din satul xxx, care au solicitat de la xx actele și împreună s-au întrebat spre automobilul poliției, după ce a revenit în automobil xxx i-a comunicat că polițistul pe nume Ion i-a luat actele, a doua zi xxx a luat actele de la polițist/f.d.48, 96 volumul 3/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanță de fond, din care rezultă că la 18.12.2012 după orele 23.00 împreună cu sora xxx și xxx se aflau la gara de tren în satul xxx, cînd de automobilul lui xxx s-au apropiat doi colaboratori de poliție și au cerut actele spunându-i lui xxx să iasă, ulterior cînd a revenit xxx a spus că poliția i-a luat actele și să vină a doua zi la poliție după acte/f.d.49, 97 volumul 3/,

-declarațiile părții vătămate xxx depuse în instanță de fond, din care rezultă că în anul 2011 seara se ducea să-l ducă pe vîrful său acasă cu automobilul care aparține fratelui său, dincolo satul xxx venea un automobil de culoare verde în care se aflau colaboratorii poliției xxx, xxx și xxx, care încercau să-l stopeze, însă nu s-a oprit, s-a deplasat la domiciliul vîrului, apoi a plecat spre casă, colaboratorii poliției se țineau din urma lui, ajungând acasă colaboratorii poliției s-au apropiat și au cerut actele la control, nu le-a prezentat spunând că vrea să-l cheare pe tatăl său, însă nu i-au permis, colaboratorii poliției i-a pus cătușele pe mîini și i-au propus să urce în automobilul, însă a refuzat și a fost urcat forțat, a fost dus la sediul Poliției Rutiere din xxx pentru a i se întocmi proces-verbal, l-a pus să susfle, să treacă testul acooolsopic, însă a refuzat, s-a întocmit proces-verbal, după ce a fost dus la Inspectoratul de Poliție unde i-au fost întocmite careva acte, fiind dus din nou la poliția rutieră, unde era tatăl său și xxx, la volanul automobilului cu care a venit tatăl său se afla xxx, automobilul aparține fratelui și procură are doar tatăl său, xxx a urcat în automobil și l-a dus la parcarea specială și a întocmit proces-verbal de ridicare, în jurul orelor 01.00 colaboratorii poliției i-au permis să plece acasă, față de xxx nu are careva pretenții materiale sau morale/f.d.99-102/,

-declarațiile părții vătămate xxx depuse în instanță de fond, din care rezultă că în luna septembrie 2011-2012 a văzut că fiul său xxx se afla cu cătușele pe mîini în automobilul polițiștilor, nu a văzut cine i-a pus cătușele, xxx coborînd din automobil l-a numit cu cuvinte necenzurate, împreună cu xxx a plecat la poliția rutieră din xxx, toți colaboratorii poliției se aflau afară, xxx i-a luat automobilul și l-a dus la parcarea specială, invocînd că a refuzat pe drum să stopeze automobilul la cerința colaboratorilor poliției, apoi a întocmit careva acte, proces verbal de reținere a automobilului a fost întocmit pe numele fiului său xxx, actul de ridicare a automobilului a fost întocmit de colaboratorul poliției xxx la indicația lui xxx și a fost semnat de xxx, la moment careva pretenții față de xxx nu are/f.d.103-105/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanță de fond, din care rezultă că la data și ziua respectivă se afla la sediul PR xxx de pe strada xxx și a văzut în oglindă un automobil de model „Opel”, colaboratorii poliției xxx, xxx, xxx și alte persoane civile pe care nu le cunoaște, din spusele colaboratorilor de poliție a fost adus un conducător auto bănuit că se află în stare de ebrietate și fară permis de conducere sau alte acte, automobilul urma să fie reținut la parcarea forțată și xxx l-a rugat să întocmească proces-verbal de reținere a automobilului, procesul-verbal a fost semnat de xxx, nu cunoaște faptul dacă persoana a semnat procesul-verbal și nu ține minte dacă a recunoscut că se află în stare de ebrietate, vizual se vedea că acea persoană era în stare de ebrietate, deoarece mirossea a băuturi spirtoase din cavitatea bucală și se purta agresiv și inadecvat, nu a observat la xxx să fi avut un comportament neadecvat/f.d.111-112/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanță de fond, din care rezultă că la data de 08.12.2012 împreună cu xxx a fost implicat în serviciul grupui operative a IP Ungheni, aproximativ în jurul orelor 23.00-23.30 în satul xxx a fost stopat autoturismul de model „Nissan Sunny” pentru a fi supus verificării, au fost depistate mai multe încălcări, conducătorul auto i-s-a propus să urmeze la sediul PR xxx pentru ca unitatea de transport să fie reținută și restituță proprietarului, fiind de acord de a urma la secția de poliție, însă a rugat să i se permită de a transporta persoanele care erau cu el în autoturism la domiciliu, deoarece era foarte frig, l-așteptat aproximativ două ore la secția de poliție, însă acesta nu a revenit, permisul de conducere și pașaportul tehnic au rămas la xxx, careva procese-verbale de reținere a actelor nu au fost întocmite și nici proces-verbal de constatare, urma a doua zi să fie verificat cazul dat, cu reținerea unității de transport la parcarea specială și restituirea actelor proprietarului/f.d.114-115/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanță de fond, din care rezultă că la data de 11.06.2011 a fost implicat conform dispoziției comisarului CRP Ungheni la efectuarea unor măsuri de prevenire și combatere a criminalității pe teritoriul comunei xxx, aflată în satul xxx împreună cu șefii de post xxx și xxx au observat un autoturism de model „Opel Vectra” de culoare verde, care avea viteza excesivă prin localitate, faptul dat i-a pus în gardă și au pornit în urma lui, pe o stradă din satul xxx autoturismul s-a oprit, apoi actele și permisul de conducere, conducătorul auto avea un comportament agresiv și a refuzat de a prezenta actele, fiind avertizat că va fi atras la răspundere acesta continua să-i amenințe cu răfuiala fizică și să-i îmbrînțească, i-s-a propus conducătorului auto de a merge la postul de poliție xxx, însă a refuzat categoric, fiind nevoie să aplice forță fizică și mijloacele speciale, între timp din oglindă au ieșit rudele șoferului, care încercau să-l împingă în oglindă, ei l-au urcat în autoturism și au plecat la CPR xxx pentru a documenta cazul, a fost întocmit proces-verbal contravențional și cazul a fost transmis la procuratură spre examinare, nu cunoaște cine a întocmit procesul-verbal de reținere și nici nu cunoaște cine a constatat starea de ebrietate, nu ține minte cine i-a aplicat cătușele lui xxx, de unul singur

nu era posibil, deoarece ultimul opunea rezistență, xxx a fost reținut la comisariat aproximativ 15-20 min./f.d.120-121/,

-declarațiile martorului xxx depuse în instanța de fond, din care rezultă că la data de 11.06.2011 a fost implicat la efectuarea unor măsuri de prevenire și combatere a criminalității pe teritoriul comunei xxx, astfel încât cu xxx și xxx au observat un mijloc de transport și sănătatea persoanei să conducă automobilul în stare de ebrietate l-au stopat regulamentar, însă ultimul a refuzat de a stopa la indicație, accelerând brusc viteza să-ă îndreptă spre domiciliu, ei urmându-l liniștit pînă la poarta gospodăriei părinților săi, conducătorul să-a dovedit a fi xxx, care a coborât din automobil și se îndrepta spre ogradă, l-au stopat, cînd actele la control, însă acesta a devenit agresiv și nu se subordonă cerințelor legale a poliștilor, în momentul discuției cu el se simțea miros de alcool și avea semne vizibile de stare de ebrietate, au venit tatăl lui xxx și rudele susținînd poziția fiului său, au fost nevoiți să aplice în privința lui forță și mijloace speciale, deoarece era agresiv, deplasîndu-se la secția poliției rutiere xxx pentru a-l documenta și a stabili starea de ebrietate cu aparatul "Drager", la sediul poliției au intrat în biroul poliștilui xxx și xxx l-a rugat să întocmească proces-verbal de reținere, el fiind agent constatator pe opunerea rezistenței, cazul respectiv a fost înregistrat în registrul nr.2 la comisariat, nu și amintește cine a aplicat cătușele lui xxx, dar a fost decizia comună, xxx fiind șef de echipă, xxx a întocmit proces-verbal de reținere și automobilul a fost reținut, deoarece nu avea acte/f.d.126-128/.

Colegiul penal în urma examinării apelului și verificării probelor menționate în cadrul ședinței instanței de apel, asupra căroru nu au fost înaintate obiecții, precum și în lipsa unor argumente convingătoare, conchide că instanța de fond corect a pus la baza sentinței de condamnare probele administrate pe caz.

Colegiul penal consideră că probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate de art.101 CPP, adică sunt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrînd deplin vinovăția lui xxx în cele incriminate, în deplină măsură.

Totodată declarațiile inculpatului de nerecunoaștere a vinei sale se apreciază de instanța de apel ca un mod de apărare, care este un drept al inculpatului garantat de lege.

Reesind din cele stabilite Colegiul penal consideră că apelul declarat de avocat este declarativ și fără careva motivare, fiind aduse argumente în sensul apărării și vizuji pe care apărarea le consideră veridice sub aspectele expuse în textul apelului, care însă nu sunt în favoarea inculpatului, iar argumentele aduse sunt contradictorii circumstanțelor stabilite de către instanța de fond pe parcursul judecării cauzei și se resping, deoarece nu se acordă cu probele cercetate și s-au declarat în scop de a evita răspunderea penală a inculpatului.

Colegiul penal în urma evaluării integrale a probelor prezентate ajunge la concluzia că nu există dubii rezonabile în ceea ce privește vinovăția inculpatului în baza art.328 al.1 și 332 al.1 XXXXXXXXX RM și în cadrul ședințelor de judecată au fost aduse probe veridice suficiente care demonstrează că ultimul a comis faptele incriminate, totalitatea probelor cercetate de către instanța de fond pe parcursul judecării cauzei și se resping, deoarece nu se acordă cu probele cercetate și s-au declarat în scop de a evita răspunderea penală a inculpatului.

Colegiul penal consideră că nu pot fi reținute afirmațiile invocate de avocat în apel referitor la faptul că instanța de judecată prin sentință dată nu a analizat și nu a verificat probele prezентate astăzi de partea apărării cînd și partea acuzării, deși potrivit prevederilor art.99 al.(2),100 al.(4) CPP instanța trebuie să aduse probele administrate în procesul penal să le verifice sub toate aspectele și obiectiv, deoarece instanța de fond a analizat corect și a apreciat probele prezентate din punct de vedere al utilității, veridicității, concludentei, pertinenței și coroborării reciproce și concluziile expuse în sentință sunt în corespondere cu circumstanțele cauzei, la fel au fost corecte calificate acțiunile inculpatului, probele cercetate de instanța de fond dovedind deplin vina inculpatului anume în faptele incriminate.

Astfel părțile vătămate xxx, xxx, xxx, cînd și martorii audiați xxx, xxx, xxx, xxx, au depus declarații sub jurămînt, fiind preîntîmpinăți de răspunderea penală pe care o poartă pentru darea de mărturii false și declarațiile lor urmăză a fi puse la baza sentinței de condamnare a inculpatului, temei de punere la îndoială declarațiile respective nu sunt, mai ales că depozitiile date nu se contrazic cu probele scrise cercetate, care în cumul dovedesc vina inculpatului anume în faptele incriminate.

Sunt declarative și argumentele aduse de avocat referitor la prevederile pct.5,6 al Hotărîrii Plenului CSJ a RM din 19.06.2006, nr.5 - Privind sentința judecătorească, deoarece de fapt sentința de condamnare în privința inculpatului se bazează pe probe exacte, care au fost cercetate sub toate aspectele, divergențe nefiind stabilite, vinovăția inculpatului în săvîrșirea faptelor incriminate fiind dovedită deplin prin probele cercetate, în afara dubiilor rezonabile.

Sunt neîntemeiate și se resping și afirmațiile invocate în apel de avocat cu referire la prevederile art.8 al.(3) CPP RM, deoarece concluziile despre vinovăția inculpatului în cazul dat nu sunt întemeiate pe presupunerî, ci pe probele cercetate, care în coroborare dovedesc vina inculpatului, probele fiind cercetate suplimentar și în ședința instanței de apel, obiecții asupra probelor nefiind înaintate, iar simpla invocare a prevederilor date nu poate servi ca temei pentru admitera apelului.

Afirmațiile avocatului că pentru a condamna o persoană în baza art.328 al.(1) Cod penal, care este o normă de blanchetă, instanța de judecată urmă să stabilească dacă fapta învinuitului întrunește toate elementele infracțiunii incriminate, inclusiv care prevederi de Legi, Regulamente, Instrucțiuni etc. au fost încălcate de către învinuit ca persoană publică, prin depășirea în mod vădit a limitelor drepturilor și atribuțiilor acordate prin Lege și dacă acestea au cauzat daune considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de Lege ale persoanelor fizice sau juridice, instanța de apel le consideră declarative, sentința instanței de fond este bazată pe probele cercetate, care în cumul dovedesc vina lui xxx în faptele incriminate, în învinuirea adusă inculpatului fiind indicate care prevederi legale au fost încălcate de inculpat.

Colegiul penal se conduce de explicațiile oferite de Comentariul la Codul Penal al RM la art.328 XXXXXXXXX RM, potrivit căruia se explică, că latura obiectivă a infracțiunii respective se realizează prin acțiuni care depășesc vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, dacă acestea au cauzat daune în proporții considerabile intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite prin lege ale persoanelor fizice sau juridice.

La fel se explică că o condiție obligatorie de răspundere penală pentru excesul de putere sau depășirea atribuțiilor de serviciu constă în faptul că trebuie să existe legătura directă între acțiunile făptuitorului, ca persoană cu funcții de răspundere, competențele ei, date prin lege sau prin un act subordonat legii, și urmările survenite.

Potrivit aceluiași Comentariu la art.328 CPRM, raportat și la art.327 XXXXXXXXX RM, se explică că drept daune demnității și sănătății persoanei sau legate de încălcarea drepturilor constituționale se consideră acțiunile ce depășesc vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege.

Faptul privării lui xxx de libertate în lipsa temeiurilor legale, precum și reținerea actelor de la xx, de către xxx care este persoană publică, constituie depășire în mod vădit a limitelor atribuțiilor de serviciu acordate prin lege, deoarece a încălcăt drepturile părților vătămate la libertate individuală și siguranța persoanei, precum și a prejudiciat imaginea organului de drept în societate, fiind demonstrate daunele aduse prin infracțiune.

Colegiul penal consideră la fel că corect sunt calificate acțiunile inculpatului în baza art.322 al.1 XXXXXXXXX RM, deoarece în cadrul procesului judiciar prin probele cercetate s-a stabilit vinovăția lui xxx în falsul în acte publice, adică înscrînerea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, acțiune săvîrșită din interese personale.

Nu pot fi reținute nici afirmațiile avocatului, că conform materialelor cauzei penale xxx(partea vatamata) a recunoscut integral comiterea atât a infracțiunii prevăzute de art.264/1 al.3 XXXXXXXXX RM, cînd și comiterea contravenției prevăzute de art.353 al.2 CC RM, achitînd amenziile stabilite și necontestînd deciziile

emise, deoarece recunoașterea vinovăției de către partea vătămată în comiterea infracțiunii incriminate nu permite unei persoane publice să încalce prevederile legale și să depășească atribuțiile funcționale pe care le are în virtutea funcției deținute.

Instanța de apel nu poate lua în considerație afirmația invocată de avocat că xxx a acționat în limitele atribuțiilor de serviciu, conform prevederilor Legii cu privire la poliție, deoarece sunt declarative și expuse în apărarea inculpatului, acțiunile inculpatului depășind limitele acordate a atribuțiilor de serviciu pe care le avea în calitatea sa de ofițer operativ de sector al postului de poliție, existând legătură cauzală între acțiunile inculpatului și daunele survenite.

Colegiul penal respinge și argumentele apărării că nici partea acuzată și nici instanța de fond nu a invocat care este dauna considerabilă prevăzută de art.328 al. (I) Cod penal, prin prisma prevederilor art.126 al.2 Cod Penal, că atât în rechizitoriu, cât și în sentință nu este specificată valoarea daunei cauzate persoanelor fizice xxx cât și xxx, reieșind din aceste motive, se constată că în speța dată lipsește motivarea și evaluarea cauzării de daune considerabile cărora persoane, respectiv lipsește latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.328 al.1 Cod penal.

În sensul invocat Colegiul penal ține să menționeze prevederile art.126 al.2 XXXXXXXXXX RM, potrivit căruia se indică, că caracterul considerabil sau esențial al daunei cauzate se stabilește luându-se în considerare valoarea, cantitatea și însemnatatea bunurilor pentru victimă, starea materială și venitul acesteia, existența persoanelor întreținute, alte circumstanțe care influențează esențial asupra stării materiale a victimei, iar în cazul prejudiciului drepturilor și intereselor ocrotite de lege – gradullezării drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul penal menționează și prevederile art.5 al Comentariului Codului Penal la art.328 XXXXXXXXXX RM, potrivit căruia se explică, că pentru calificarea daunelor în proporții considerabile aduse intereselor publice sau drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor este valabil comentariul de la punctul 4 al art.327.

Drept daune demnității și sănătății persoanei sau legate de încălcarea drepturilor constituționale se consideră acțiunile ce depășesc vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege (a se vedea comentariul de la art.327 p.4).

Colegiul penal ține să facă referire la comentariul adus referitor la faptul că interesele generale ale societății, încălcarea drepturilor constituționale ale cetățenilor este considerată obiectiv asupra cărora se orientează acțiunile de cauzare de daune în proporții considerabile intereselor publice.

Colegiul penal operează și cu explicațiile aduse, că sfera destul de largă a intereselor care poate exprima activitatea persoanei în concordanță cu interesele generale ale societății, pe care legea le recunoaște și le garantează (dreptul la proprietate, dreptul la viață, dreptul la apărare, dreptul la siguranță personală, dreptul la libera asociere, dreptul la ocrotirea sănătății, dreptul la învățătură, libera concurență, libertatea conștiinței etc.), se consideră daune în proporții considerabile cauzate drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice sau juridice.

Se resping și argumentele aduse în apel că partea acuzată nu a prezentat probe instanței de judecată că colaboratorul de poliție xxx să fi făcut toate acestea intenționat și a urmărit careva interes personal, deasemenea nu a cauzat în rezultatul lor daune în proporții considerabile din care motiv acțiunile sale nu pot fi calificate potrivit unei norme din codul penal al RM, care sunt cu caracter de declarație în circumstanțele stabilite pe caz.

Acuzarea a prezentat suficiente probe în dovedirea vinei inculpatului, dovada fiind nu numai declarațiile părinților vătămate, dar și a martorilor audiați și probele scrise cercetate, din care rezultă că partea vătămată xxx fără motiv legal a fost privat de liberate, totodată lui xxx i-au fost luate actele fără temei legal, acțiuni ce depășesc atribuțiile sale acordate de lege, deși apărarea consideră că probe în acuzare nu sunt.

Astfel just sunt calificate acțiunile lui xxx conform art.328 al.1 XXXXXXXXXX RM, deoarece s-a constatat cu certitudine săvîrșirea acțiunilor de către xxx cu depășirea vădită a limitelor drepturilor și atribuțiilor sale acordate prin lege, care au cauzat daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice, faptele incriminate inculpatului anume că depășesc cadrul drepturilor și atribuțiilor pe care le avea inculpatul în calitatea sa de ofițer operativ de sector al postului de poliție xxx a Comisariatului de Poliție xxx, existând legătură cauzală între acțiunile inculpatului și daunele survenite.

Prin acțiunile lui xxx ce depășesc atribuțiile acordate prin lege au fost cauzate daune părinții vătămate xxx, care a fost limitat în dreptul la libertate individuală și siguranță garantat de Constituția RM în art.25, că și de prevederile art.5 din CEDO, precum și lui xxx, fiind prejudiciată și imaginea organului de drept, faptele inculpatului constituind anume infracțiune prevăzută de art.328 al.1 XXXXXXXXXX RM.

Sunt nefondate și argumentele aduse în apel că "înscrierea datelor vădit false" în actul de reținere și aducere a mijlocului de transport la parcarea specială, apărare consideră că xxx semnând acest act întocmit de către o altă persoană nu a comis infracțiunea prevăzută de art.332 XXXXXXXXXX RM, în acțiunile acestuia lipsește componenta de infracțiune, în cadrul urmăririi penale, că și în instanța de fond nu a fost stabilit interesul material sau alt interes personal al polițistului și nici intenția de a falsifica careva documente, condiții obligatorii pentru componenta de infracțiune în cauză.

Colegiul penal consideră că în latura dată sunt prezente probe scrise care demonstrează componenta infracțiunii incriminate în acțiunile inculpatului, fiind corect acțiunile inculpatului în baza art.332 al.1 XXXXXXXXXX RM și în cadrul procesului judiciar s-a stabilit vinovăția lui xxx în falsul în acte publice, adică înscrierea de către o persoană publică, în documentele oficiale a unor date vădit false, acțiune săvîrșită din interes personale.

Colegiul penal menționează și faptul, că inculpatul, că și avocatul lui, nu au contestat careva probe ale acuzării și nu au avut careva obiectiv, argumentele privind lipsa probelor în acuzarea inculpatului fiind declarative și contravin probelor cercetate la care s-a făcut referire, vina inculpatului fiind demonstrată deplin prin ansamblul probator cercetat, la studierea căruia inculpatul a avut acces și nefiindu-i încălcate drepturile, nefiind stabilite dubii în probarea infracțiunii.

Colegiul penal consideră că instanța de fond a cercetat toate probele prezentate și le-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinenței, concluziunii, utilității și veridicității probelor administrate în cauză și care în ansamblul lor au confirmat vinovăția condamnatului, astfel cumulul de probe fiind cercetat și apreciat ca cert și complet și se consideră suficient pentru condamnarea inculpatului în faptele incriminate.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul sentinței, iar temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

Cu atât mai mult nu poate fi luată în considerație solicitarea inculpatului, că și a avocatului, de achitare a inculpatului, deoarece faptul că inculpatul nu recunoaște vina sa nu echivalează cu achitarea ultimului și nu constituie temei pentru casarea sentinței, mai ales că probele cercetate demonstrează vina inculpatului, instanța apreciind aceste declarații ca fiind făcute cu scopul eschivării de răspundere penală.

Colegiul penal conchide că instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 al.2 XXXXXXXXXX RM, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 XXXXXXXXXX, a stabilit că în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, infracțiunea prevăzută de art.328 al.1 XXXXXXXXXX RM se clasifică ca o infracțiune mai puțin gravă, înțind cont de circumstanțele reale și personale în privința inculpatului, inculpatul se caracterizează pozitiv, are la întreținere doi copii minori, lipsesc pretenții din partea părinților vătămati.

Instanța a apreciat conform art.76 XXXXXXXXXX RM drept circumstanță atenuantă lipsa pretențiilor materiale din partea părților vătămate, iar circumstanțe care agravează răspunderea inculpatului conform art.77 XXXXXXXXXX RP nu au fost stabilite.

Analizînd în ansamblu circumstanțele cauzei, faptul că pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, lînd în considerație faptul, că inculpatul anterior nu a fost atras la răspundere penală, instanța a considerat că corectarea inculpatului poate fi efectuată cu aplicarea unei pedepse nonprivative de libertate, sub formă de amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de răspundere, la părerea Colegiului instanță corect aplicînd pedeapsa sub formă de amendă, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de răspundere pe termen de 2 ani.

Colegiul consideră că pedeapsa numită este echitabilă faptei infracționale săvîrșite, fiind în corespondere cu împrejurările cauzei, normele legale și instanța consideră că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, careva temeuri de modificare a sentinței în latura pedepsei nefiind stabilite.

În baza celor expuse, Colegiul penal ajunge la concluzia de respingere a apelului ca nefondat, iar sentința instanței de fond fiind legală și întemeiată, bazată pe o apreciere amplă a probelor administrative, urmează a fi menținută fără modificări.

Conducîndu-se de art.415 al.1 p.1 lit.c CPP RM, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

D E C I D E:

Respinge ca nefondat apelul declarat de avocatul Turcanu Tudor în interesele inculpatului xxx împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 02.03.2015, sentință care se menține fără modificări.

Decizia este susceptibilă spre executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la pronunțare.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la data de XXXXXXXXX.

Președintele ședinței, judecător

Rotaru Ala

Judecător

Burdeniuc Ruslana

Judecător

Pușca Dumitru